

нѣщо, което се запалва и изгасва, се отнася къмъ илюзията на живота. Когато нѣкой иска да разбере, дали молитвите му отиватъ до Бога, нека се помоли за нѣкой боленъ. Ако болниятъ оздравѣе, молитвата му е приета; ако не оздравѣе, молитвата му не е приета. Така може да се провѣри богатството, учеността, силата на човѣка. Пратете богатия човѣкъ при нѣкой скръбенъ и вижте, какво влияние ще укаже богатството му върху скръбъта на този човѣкъ. Ако скръбъта му се замѣни съ радостъ, богатството му е на място. Не може ли да направи това, богатството му е товаръ. Всѣко благо, което допринася нѣщо за човѣшката душа, е реално. Тъй щото става ли въпросъ до реалността на нѣщата, човѣкъ трѣбва да прави опити. Така само той ще разбере, какво представя физическиятъ свѣтъ и какво — духовниятъ.

И тъй, разликата между духовния и физическия свѣтъ се заключава въ това, че сѫществата отъ духовния свѣтъ се стремятъ къмъ единъ общъ центъръ, при което всѣко сѫщество по отдѣлно образува специфиченъ центъръ за себе си. Каквото и да правятъ, погледътъ на тия сѫщества е обърнатъ всѣкога къмъ общия центъръ. За сѫществата отъ физическия свѣтъ може да се каже точно обратно: погледътъ имъ е обърнатъ само къмъ себе си. Тѣ мислятъ изключително за себе си, за своитѣ страдания, но не и за страданията на своитѣ близки. Тази е причината, задето между хората не сѫществуватъ дълбоки вѫтрешни отношения. Какво отношение може да сѫществува между единъ лихварь и единъ беденъ човѣкъ? Лихварътъ мисли да вземе, колкото може повече лихва отъ бедния. Той не иска да знае, какъ бедниятъ ще плаща тия пари. Колкото по-голѣма лихва може да вземе отъ бедния, толкова по-голѣма е радостта на лихваря. Главниятъ процесъ въ духовния свѣтъ е процесътъ на разширяване, а въ физическия свѣтъ — процесътъ на сгъстяване, вследствие на което между сѫществата отъ този свѣтъ се предизвиква голѣмо налѣгане. Сѫществата отъ духовния свѣтъ се стремятъ къмъ периферията, дето има единъ общъ центъръ. Тѣ насочватъ погледа си отвѫтре навънъ. Когато духовните хора казватъ, че искаятъ да обърнатъ нѣкое общество къмъ Бога, това подразбира, че обществото е спечелило много пари, съ